

Sygn. akt I CSK 1436/22

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa M. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w Krakowie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie
z dnia 14 maja 2019 r., sygn. akt I Ca 127/19,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego
na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej
Rzeczypospolitej Polskiej**
- 3. oddala wniosek pełnomocnika z urzędu powoda
o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej
powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,

– skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 14 maja 2019 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionych zagadnień dotyczących kwestii „czy fakt zasądzenia od powoda - jako uprawnionego do zadośćuczynienia z tytułu krzywdy - na rzecz strony pozwanej, która jest zobowiązana do zapłaty z tytułu tego zadośćuczynienia kosztów postępowania powinien stanowić okoliczność, którą sąd obligatoryjnie bierze pod uwagę przy określeniu wysokości zadośćuczynienia w trybie art. 448 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 z późn. zm.) czy też orzeczenie o kosztach postępowania ma charakter w pełni autonomiczny w stosunku do zasad określania wysokości zadośćuczynienia pieniężnego w trybie art. 448 kc i w związku z powyższym nie należy do okoliczności, które bierze pod

uwagę sąd przy określaniu wysokości tego zadośćuczynienia, a także „czy do okoliczności, które sąd powinien obligatoryjnie wziąć pod uwagę przy określeniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego w trybie art. 448 kc w związku z art. 417 kc oraz art. 23 i art. 24 kc za szkodę (krzywdę) wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej Skarbu Państwa należy stopień winy organu oraz okres przewlekłości postępowania czy też okoliczności leżące po stronie organu poza stwierdzeniem faktu bezprawnego działania, który poprzez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej wyrządził szkodę (doprowadził do pokrzywdzenia) nie stanowią czynnika, który musi być przedmiotem rozważań sądu określającego wysokość zadośćuczynienia pieniężnego w trybie art. 448 kc.”, nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienia te mogły – z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy – być uznane za istotne zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zagadnienie dotyczące określenia okoliczności wpływających na zasądzenie zadość uczynienia zostało poza tym dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego. Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecnictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398.21 k.p.c. oraz art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2016 r., poz. 2261).

[as]